Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

דמועה הריפס

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269

ברוך. Gelobt feift bu, Ewiger unfer Goit, König ber Welt, ber uns hat erforen aus aller Beidenvölfer Mitte, uns hat ausgezeichnet vor allen Bungen, und uns hat geheiliget durch seine Gebote. So haft bu, Ewiger unser Gott, und gegeben (Sabbathe zur Ruhe und) festliche Zeiten gur Freude, Feier= tage und Festmomente zu frohsinniger Ergöhung, diesen (Sabbathtag und die= sen) Tag bes Festes der ungesäuerten Brode, ale die Zeit unferer Befreiung (in Liebe), zur heiligen Berfundigung, gum Ungedenken an den Auszug aus Egypten. Denn an uns hattest du Gefallen gefunben, und uns haft du mehr als alle heid= nischen Bölker geheiliget, und (ben Sabbath und) die dir geweihten Feste haft (in Liebe und Wohlwollen) in Freude und Wonne jum Erbe bu uns gegeben. Gelobt feieft bu, Ewiger, ber da heiliget (ben Sabbath) Israel und die Zeiten.

בְּרוּךְ צִּתְּה יֵי צֵּלֹהֵינוּ מֶלֶּדְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר־בְּנוּ מִבְּלֹּ עִם וְרוֹמְמָנוּ מִבְּלֹּלְנוּ יִי צֵּלֹהִינוּ בְּמִצְוֹתִיוּ וַתִּמֶּן־לְנוּ יִי צֵּלֹהִינוּ בְּמַצְוֹתִי לִשִּׁמְוֹת לִמְנוֹחָה וּ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חַנִּים וּוְמֵנִים מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חַנִּים וּוְמֵנִים מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה הַנָּה וּ לְשְׁשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַנָּה וְמָנִים מַלְרָא־־כְּדָשׁ הַנוּ בְּחַוֹּתְנוּ (בְּאַהָבָה) מִקְרָא־־כְּדֶשׁ הַעְמִים (שְׁבָּח) וּמוֹעֲדִי כְּרְשֶׁרְ הַנְנוֹ בְּחַוֹּתְ וְאוֹתְנוּ מְדְיִשְׁתְּ הַנְנוֹ בְּחַוֹּתְ וְאוֹתְנוּ מְבְּשִׁמוֹן הַעְמִים (שִׁבְּחוֹ וְשִׁבְּח) בְּשִׁמְחָה וּבְּשְׁחוֹן הַנְבִּי הְנִיבְיוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשְׁחוֹן הַנְבְּרִ וְיִשְׁבָּחוֹ וְשִׁרְמֵל וְהַוֹּמֵנִים : הַעְמִים (וִשְׁבָּת) בְּרוּךְ אַתְּה יִי מִבְּדִשׁׁיוֹן הַעְמִים (וְשַׁבְּתוֹ) יִשְּׁרָאֵל וְהַוְּמֵנִים:

ספירת העומר

בְּרוּךְ צַּתָּה יִי אֱלֹהִינוּ מֶלֶּךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר כְּדְּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתִיוּ וְצִנְנוּ על סְפִירֵת הָעמֶר:

הַיּוֹם שִׁשְׁה יָמִים לְעָמֶר:

יָהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֵׁיִבְּנֶה בִּית הַפִּקְדָשׁ בִּמְהַרָה בְיָמִינוּ. וְתֵן הֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֶהֶדְ: וְשִׁם נַעַבְדְךְּ בְּיִרְאָה כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיוֹת: למצח נונינות

Insere Pflicht ist es, den Herrn des Weltalls zu preisen, die Anerkennung der Größe zu weihen dem Bildner der Urschöpfung, der nicht uns hat gleichgestellt den Heidenwölkern der Welt, und jenen Stämmen der Erde uns nicht hat ähnlich werden lassen; der nicht einen Antheil uns hat gegesben, gleich dem ihren, und nicht ein Loos wie jenes, das ihrer Gesammtheit

אָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכּלַ. לְתַת נְּדְלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁירת שֶׁלֹא עְשָׁנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲרָמֶה שֶׁלֹא שָׁם חֶלְקנוּ כָּהֶם וְגוֹרְלֵנוּ כְּכְל הְמִינְם. וַאֲבַרְחְנוּ כּוֹרְעִים וֹמִשְׁתַּחָוִים וּמוֹדִים לִפְנִי מֶלֶךְ

augefallen. Wir fnieen bin, bucken in dankbarer Anerkennung uns vor dem Ronig aller Ronige, dem Beiligen, gelobt fei er! Er, der die himmel hat ausgespannt, die Erde gegrundet, deffen Berrlichkeit in den Simmelshöhen thronet und deffen Macht in den erhabenften Spharen refidirt. Er ift unfer Gott, und Reiner fonft! Er ift unfer mahr= hafter Konig, und außer ihm Reiner. Wie in feiner Lehre es heißt: "Du mußt Tag für Tag es erfennen, und dir gu Gemuthe führen, daß nur der Ewige als Gott im Simmel oben und auf der Erde unten anerkannt."

by. Darum hoffen, Ewiger unfer Gott, wir zu dir, gar bald zu schauen die Verherrlichung deiner Macht, indem du megschaffest jegliche Entwurdigung von der Erde, alle nichtigen Gogen ausgerottet werden, auf daß die Welt für das Reich der Allmacht empfänglich werde; alle fleischlichen Wefen deinen Ramen anrufen, alle Entarteten auf Erden dir fich zuwenden, und es erfennen und anerkennen die fammtlichen Beltbewohner, daß dir nur fich muß beugen jegliches Anie, dir nur Treue schwort jegliche Zunge. Vor dir, Emiger, unfer Gott, follen fie fnieen und gur Anbetung fich hinwerfen und der Herrlichkeit deines Namens follen die Wurdigung fie zuerkennen, und der Dienstespflicht deiner Herrschaft mogen insgesammt fie fich unterwerfen, auf daß du fie murdigeft, bald und fur immer deine Berrichermacht über fie malten gu laffen. Denn das Reich, es ift dein, und für die Unendlichkeit thronest du in Berr= lichkeit. Wie es in deiner Lehre verzeich= net: "Der Ewige regieret immer und emig! Auch heißt es: Und der Emige waltet als Ronig über die gange Erde, an jenem Tage wird Gott als Ginheit anerkannt, und fein Rame ift: Gingiger.

מַלְבֵי הַמָּלְבִים הַנְקְרוֹשׁ בְּרוּךְ הוא שהוא נוטה שְׁמֵים וְיוֹמֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְכָרוֹ בַשְּׁמֵיִם ו מְמַעל וּשְׁכִינֵרת עזוֹ בְּנֶּכְהֵי מְרוֹמִים: הוא אַלהִינוּ אֵין עור. אֶמֶת מַלְבֵנוּ אֶפֶם זוּלָתוֹ בַּבָּתוּב בְּתִוֹרָתוֹ וְיָדַעָהָ הַיוֹם וַהַשֶּׁבֹהָ אָלוֹלְבָבֶּךְ בִּי נְיָ הַוּא הַאֱלֹהִים בשׁמִים ממעל ועל הַאָּרִץ מְתַחַת אֵין עור:

על בון נכונה לד ני אלהיני לראות מהרה בתפארת עוד. להעביר גלולים ו מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקו עולם בְּמַלְכוּת שַׁדֵּי. וְכָל בְּגֵי בְשֶׁר יִקְרָאוּ בִשְׁמֶּךְ לְהַפְנוֹרת אַליך בָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַבִּירָוּ מידער בל ישבי תבל. פי לד תְּבָרֵע בָּל בָּרֶךְ תִּשְׁבַע בָּלו לְשׁוֹן: לְפָנִיךְ יִי אֱלֹהִינוּ יִכְרְעוּ וְיפּוּלוּ. וְלְכָבוֹדְ שִׁמְךְ יָקְרְ יִתְנוּ. ויקבלו כלם את עול מלכותד. וַתְּמְלוֹךְ עַלֵיהֶם מְהַרָה לְעוֹלֶם ועד. כי המלכות שלה היא וּלְעוּלְמֵי עַר הִּמְלוֹךְ בְּכְבוֹר: בַּבְתוּכ בְתוֹרָתֶךּ נְיֵוֹיִשְׁלוֹדְ לעולם וער: ונאמר והירה יי לְטֶלֶךְ עַלְ־־בָּלִ-הָאֶרֶץ בַּיוֹם הרוא יהנה יי אחר ושמו אחר:

קריש יתום. אדון עולם.